

greb om mit Projekt, var det knap nok, han lod mig komme til orde. Han blev ved at snakke om et Teaterstykke, han havde læst, og om de politiske Forhold hjemme og Gud ved hvad. Alt, hvad han havde at sige om mit Projekt, var, at det „forekom ham temmelig fantastisk“. Nu be'r jeg dig! Og den Mand skal jeg anerkende som Fører! Han er i Virkeligheden ikke synderlig mere fremsynet end Fritjof, har ikke ringeste Gnist af Anelse om, hvilke Undere Fremtiden bærer i sit Skød, og at disse vil vende op og ned paa Verdensordenen, ogsaa den politiske. Fantastisk! Jeg vil sige dette, at jeg ved at leve hernede er bleven end yderligere bestyrket i den Mening, at intet vil være mere „fantastisk“ af os derhjemme, end om vi — med vore naturlige Rigdomskilder — fortsætter den ængstelige og beskedne Askepot-tilværelse, der af de Styrende betragtes som den bedste Borgen for vor nationale Selvstændighed og den naturlige Jordbund for vor Kultur. Jeg holder for, at vi i vor Lidenhed i hvert Fald kun har eet Middel til at hævde os mellem Staterne: Penge. Som jeg har skrevet i min Pjece: „Et saa lilleputagtigt Land som det danske er i sig selv en Absurditet; et saa lille og saa fattigt Land er i Længden en Umulighed i vore Dage.“ Vi maa skaffe os Respekt ved vor Overflod. Løsnet skal være Penge, Penge og atter Penge. Det er Guldets Glans, der skal kaste det „Lys over Landet“, som Nathan og de andre snakker saa meget om. Fattigdommens Kultur bliver altid tilsidst en Smaus for Præsterne.

Jeg tænker ofte paa Venezia, der kun var en ringe Stad og dog svang sig op til at blive en Verdensmagt. Byer som Hjerting eller Esbjerg har paa Nutidens nordevropæiske Trafikomraade en lignende central Beliggenhed som Datidens Lagunestad. Jeg gaar hernede og drømmer om et Fremtidens Hjerting, hvor Handelspaladser med gyldne Kupler hæver sig over brede Kajer, mens smaa elektriske Gondoler stryger som Svaler henover Kanalernes blanke Vande. — —

25de Oktb.

Idag blot to Ord i Hast. Jeg kommer lige fra Geheimecommerciensrathen og har overbragt Hilsnerne. Jeg traf Fruen og den